

[Horn.]

rør imod, at man skalter og valter med Amagerland ud fra tilfældige synspunkter, eller fordi det passer ind i krammet i det givne øjeblik. Man kan sige heroverfor: ja men hvem har råd til at lade et stykke areal ligge derude i længere tid og vente? Jeg vil gerne spørge: hvem har råd til at engagere sig sådan, at man på forhånd siger til Hamburg: lay det nu! Vi risikerer at afskære København muligheder for i Norden at blive det kraftcentrum, den bør være. Jeg har gerne villet gøre disse bemærkninger, bl. a. fordi der i betænkningen øverst er opstillet visse forudsætninger for planlægningen i forbindelse med Københavnsegnens udvikling. Jeg har gerne villet understrege den vægt, der må ligge i, at vi er meget påpasselige ikke alene for Danmarks skyld, men for Nordens skyld.

Johan Philipson: I anledning af halvtredsåret for genforeningen er der skrevet mange interessante artikler fra tysk side, og det er jo altid interessant at se, hvad naboen tænker om situationen. Bl. a. skriver stadsarkivar dr. Schütt i Flensborg en sætning, som i oversættelse lyder således:

„Det tyske grænseområde kan takke selve grænsen for en økonomisk fremgang, som de talrige danske virksomheder, der vel står med ét ben i EEC-området, har skabt.“

Videre skildrer han det, vi forstår ved den egentlige slesvig-holstenske periode fra 1460 og til omkring 1830. Han går videre i sin tankegang og siger, at noget af udviklingen også blev skabt ved den såkaldte Störhamburglov, som blev vedtaget i Hitlertiden, i 1937, der førte Altona og Wandsbeck ind i Hamburg, samtidig med at Oldenburg og Lübeck kom ind i det slesvig-holstenske område, hvorved det udviklede sig fra at være en preussisk provins til et forbundsland.

Det er en samstemmende opfattelse i den sønderjyske landsdel, at vi ikke længere ser et eventuelt universitet i grænselandet som et nationalt problem; de tider er gud ske lov længst forbi. Vi ser det som en del af udviklingen af vor landsdel befolkningsmæssigt, indtægtsmæssigt osv., og det, der altså nu sker om et øjeblik, er, at man flytter en ny brik i grænselandets historie. Den samstem-

mende opfattelse hos folk af alle partiafskyninger i Sønderjylland er den, at vi er angst for påvirkningen af de nære centre, som vi nu ser tåne frem omkring Flensborg-Harreslev, og den eventuelle yderligere accelerering af Esbjerg-området.

Dagens vilkår er i øvrigt, at 40 pct. af nationalproduktet nu vandrer igennem de offentlige kasser, og at de statslige investeringer ikke alene har den direkte virkning, som de naturnødvendigt må have, hvor de placeres, men at der også til dem oftest er knyttet statsligt udbetalte lønninger, som forskyder lønniveauerne til ugunst for de tyndest befolkede områder.

Vilkårene er i øvrigt bestemt af en planlægningsrådsskitse, som efter min opfattelse godt kunne karakteriseres således, at man først vedtog konklusionen, og derefter skabte man de præmisser, som passede ind i mønsteret.

Men det, der generer mig mest, er vurderingen af situationen på baggrund af, at man nu beslutter sig for universitetsopgaver af så store dimensioner, at de lægger beslag på de midler, samfundet kan stille til rådighed for den slags formål et langt stykke ud i fremtiden. I realiteten bestemmer man nu, hvad vore børn engang får mulighed for at gøre. Vi må yderligere føje til, at den virkning, vi må forvente, hvis Esbjergplaceringen bliver vedtaget, er, at man i en periode, der for så vidt bliver lige lang, hvad enten det bliver Esbjerg eller Haderslev, lægger andre led af undervisningen bort fra den sønderjyske landsdel. Jeg er ikke blind for det, centertanken indeholder, men den kan jo kun bære et stykke hen ad vejen og kan, hvis det kommer så vidt, bringe os i den situation, at vi etablerer forhold, som vel nærmest kan betegnes som ghettoer.

Konklusionen af disse synspunkter må være, at folketinget er på vej til at vedtage en lov, der kommer til at ligne loven om en landbohøjskole i Odense til forveksling. Jeg skal fra folketingets talerstol meddele, at disse synspunkter deles af min kollega hr. From.

Så er der ind i denne debat kommet det ejendommelige moment, at et mindretal, hr. Knud Nielsen, har stillet ændringsforslag om Haderslev. Det er et underændringsforslag, som ifølge reglerne kommer til afstemning først; således tvunget til at tage stilling